ஆய்வு:படகர்களின் சாம்பல் (பூதி) வரையும் திருவிழா

Written by - முனைவர் கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை. -
Saturday, 04 January 2020 11:43 - Last Updated Monday, 10 February 2020 02:48

நெருப்பின் கண்டறிவே மானுட வாழ்வில் சிறந்த பண்பாடு, பாதுகாப்பு மற்றும் தற்காப்பு நிலைக்கு வித்திட்டது எனலாம். அதே நிலையிலேயே வீடுகளில் நெருப்பிட்டு மிஞ்சும் சாம்பலுக்கும் பல்வேறு பயன்பாடு மற்றும் வழக்காற்று நிலைகள் நிலவுகின்றன. மலை மற்றும் காடுகளில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் தம் உடலின் வெப்பநிலையினைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், உடம்பிலிருக்கும் நீர்கோர்வையினை வற்றச்செய்யவும், உடல் துர்நாற்றத்தைத் தவிர்க்கவும் உடல் முழுக்க சாம்பல்பூசி வாழ்ந்தது நாம் அறிந்தவொன்றே.

நெற்றியில் திருநீறு அணிவதும்கூட மருத்துவ நிலையில் தலையில் கோர்த்திருக்கும் நீரினை அகற்றுவதற்கான கூறினை உள்ளடக்கியதாக விளங்குகின்றது. நீலகிரியில் வாழ்கின்ற படகர் இன மக்களின் வாழ்வில் காணப்படும் சாம்பல் பற்றிய வழக்காறுகளை ஆய்வதாகவும், படகர் இன மக்களின் மரபுச் சடங்குகளுள் ஒன்றான சாம்பல் வரையும் சடங்கினை விளக்குவதாகவும் இக்கட்டுரை விளங்குகின்றது.

நீலகிரி படகர் இன மக்கள் சாம்பலை இன்று ‘பூதி’ என்று அழைக்கின்றனர். இது ‘விபூதி’ என்ற சொல்லின் முதற்குறையாக இருக்கலாம். ஆனால் சாம்பலினைத் ‘து’ என்ற ஓரெழுத்து ஒருமொழியில் குறிப்பதே படகர்களின் பழைய வழக்காகும். படர்கள் தம் வீடுகளில் பயன்படுத்தும் மூங்கில் முறவகையினை வீட்டின் சுவற்றில் ஆணியறைந்து அதில் தொங்கவிடுகின்றனர். பூச்சி அரிப்பிலிருந்து அம்முறங்களைப் பாதுகாக்க இம்முறையினைக் கையாளுகின்றனர். முறங்கள் பூச்சி அரிப்பினால் பாதிப்புறும்போது அதை ‘து’ ஆகிவிட்டது, அதாவது தூசியாகிவிட்டது, சாம்பல் போல் ஆகிவிட்டது என்று கூறுகின்றனர்.

ஒலெ பூதி –

வீட்டில் அமைக்கப்படும் விறகடுப்பினைப் படகர்கள் ‘ஒலெ’ என்று அழைக்கின்றனர். படகர்களின் தொன்மையான வீடுகளில் இரண்டு அடுப்புகள் காணப்படும். அவர்களின் புனித இடமாக விளங்கும் பாலினை ஊற்றிவைக்கும் ‘ஆகோட்டு’ எனும் பால்மனையில் ஒரு அடுப்பு இருக்கும். பால்மனைச் சார்ந்த சடங்குகளை, அன்றாட வழக்கங்களைச் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட இந்த அடுப்பினை அவர்கள் அவ்விடத்தின் பெயரோடு இணைத்து ‘ஆகோட்டு ஒலெ’ என்றழைக்கின்றனர்.

1 / 3

ஆய்வு:படகர்களின் சாம்பல் (பூதி) வரையும் திருவிழா

Written by - முனைவர் கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை. -
Saturday, 04 January 2020 11:43 - Last Updated Monday, 10 February 2020 02:48

வீட்டிற்கு உள்ளே சமையலறையில் உள்ள உலையினை இவர்கள் ‘இட்டுமனெ ஒலெ’ என்றழைக்கின்றனர். அடுக்களையைப் படகர்கள் ‘இட்டுமனெ’ என்றழைக்கின்றனர். ‘இட்டு’ என்பதற்கு உணவு என்று பொருள். இது குறிப்பாகச் சாமை மற்றும் இராகிக் களியினைக் குறிக்கும். படகர்களின் பிரதான உணவாகக் களி உருண்டைகளே விளங்குகின்றன.

படகர்களின் வீடுகளில் அடிப்படையான, புனிதத்துவம் கட்டமைக்கப்பட்ட பொருட்களுள் அடுப்பும் ஒன்று. அதிகாலையில் எழுந்து குளிக்காமல் இவர்கள் அடுப்பினைத் தொடுவதில்லை. குறைந்தப் பட்டசமாக கைகால் கழுவி, வாய்க்கொப்பளித்தப் பின்பே இவ்வடுப்பினைத் தொடுகின்றனர். ஆனால் பால்மனை அடுப்பினை உரியநாளன்றி மற்ற நாட்களில் தொடுவதில்லை. வாயின் எச்சில் உலையில் சிந்துவதையோ, உணவு உண்ணும்போது எச்சில் படுவதையோ இவர்கள் தவிர்க்கின்றனர். இதில் இறுக்கமான வரைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

விறகடுப்பு நன்றாக எரிவதற்கு அடுப்பில் மிஞ்சும் சாம்பலினை அகற்றுவது சிறந்த உத்திமுறையாகும். படகர்கள் அடுப்பிலுள்ள சாம்பலை எடுப்பதற்கெனவும் சில வரைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவ்வகையில் செவ்வாய், வியாழன், ஞாயிறு ஆகிய நாட்களில் அடுப்பிலிருந்து சாம்பலினை எடுப்பதில்லை. மற்ற நாட்களில் எடுக்கின்றனர். ஆனால் ஊரில் ஏதேனும் இறப்பு நிகழ்ந்துவிட்டால் சாம்பல் எடுப்பதற்காக வரையறுக்கப்பட்ட நாட்களிலும் சாம்பல் எடுப்பதைத் தவிர்க்கின்றனர்.

படகர்கள் செவ்வாய்க் கிழமையினை ‘மங்கவாரா’ என்றும், வியாழக் கிழமையைச் ‘சிக்கவாரா’ என்றும், ஞாயிற்றுக் கிழமையை ‘ஆதிவாரா’ என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த மூன்று நாட்களில்தான் இவர்களின் இறப்புச் சடங்கில் முக்கியமான அங்கம் வகிக்கின்ற ‘கொரம்பு அர்சேது’ என்ற மரபார்ந்த சடங்கினை நிகழ்த்துகின்றனர். எனவே இந்த நாட்களில் இவர்கள் தம் உலையில் உள்ள சாம்பலினை எடுப்பதில்லை. இது இவர்களின் மரபார்ந்த வழக்காறாகும்.

இறப்புச்சடங்கினை வழிப்பாட்டிற்கு இணையான நிலையில் வைத்து மேற்கொள்கின்ற படகர்கள் ஊரில் மரணம் நிகழும்போதும் இழவு நிகழ்ந்த வீட்டினைத்தவிர மற்ற வீடுகளில் உலையில் சாம்பல் எடுப்பதில்லை. இறந்தவரின் சடலத்தை ஓரிரவு வீட்டில் வைத்து, உறவினர்கள் சேர்ந்து துக்கத்தினை அனுசரித்தப்பிறகு மறுநாள் இடவோ, சுடவோ செய்கின்றனர். படகர்கள் இழவு நிகழ்ந்த அடுத்த நாள் சடலத்தினை இல்லத்தைவிட்டு எடுத்துச் சென்றபிறகு ‘காடு உப்பெ கிடு’ என்ற ஒரு வகையான மஞ்சள்நிறப் பூக்கள் பூக்கின்ற செடியினால் வீடு முழுக்க சாணநீர் தெளித்து, பிறகு இழவு வீட்டின் சமையலறையில் உள்ள அடுப்பிலிருக்கும் சாம்பலினை எடுத்து, இறந்தவரோடு இட்டு அனுப்புவதற்கான பொருட்களைத் தயாரிக்கின்றனர்.

அடுப்பிலிருந்து சாம்பல் எடுத்து, அடுப்பினை நன்கு துடைத்தப்பிறகு, அடுப்பேற்றி அதன்மேல் இவர்கள் ‘மடக்கெ’ என்று அழைக்கின்ற சமையல் செய்யும் மண்சட்டியை வைத்து, அதனுள் நீர் ஊற்றி, அதில் இவர்கள் ‘கள்ளெ’ என்றழைக்கும் உலர்ப் பட்டாணியை இட்டப்பிறகே மற்ற பொருட்களைச் சமைக்கின்றனர். இச்சடங்கார்ந்து முதலில் மேற்கொள்ளும் செயலாக இது விளங்குகின்றது. குறிப்பாக இச்சடங்கில் வறுத்த வெள்ளை மற்றும் கருப்பு கீரை விதைகள், படகர்கள் ‘துப்பதிட்டு’ என்றழைக்கும் நெய்யில் சுட்ட பணியாரம் போன்றவை முக்கியமாக இடம்பெறும் பொருட்களாகும்.

2 / 3

ஆய்வு:படகர்களின் சாம்பல் (பூதி) வரையும் திருவிழா

Written by - முனைவர் கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை. -
Saturday, 04 January 2020 11:43 - Last Updated Monday, 10 February 2020 02:48

இறப்பு நிகழ்வைத்தவிர மற்றநாட்களில் பெரும்பாலும் அதிகாலையிலேயே சாம்பல் எடுக்கும் வழக்கினைப் படகர்கள் கொண்டுள்ளனர். அதுவும் சாமையலறையில் உள்ள அடுப்பிலிருந்து வீட்டின் மூத்தப்பெணணும், பால்மனையிலிருக்கும் அடுப்பிலிருந்து அந்தப் பால்மனைக்குள நுழையும் தகுதிக்கொண்ட வீட்டின் மூத்த ஆணும் சாம்பலினை எடுக்கன்றனர். பால்மனை அடுப்பிலிருந்து ப்படுகின்ற சாமபலினை அதன ுனிதம் கருதி மனிதர்களன் காலடிப்பாத ஆறு போனற இடஙகில் கொட்டுின்றனர். வீடுகி் இச்சாம்பலினை எடுபபதறகாகவே ‘பூதிக கரணட’, ‘பூதிக்குக்கெ’ (‘ுெ’ என்பது ூங்கில் கூட) போனற ுழஙகு ொருட்களை் பய்படுத்துகினறனர். சமையல் செயயம அடுக்களை அடுபபிலிந்து எடுகி்ற சாம்பலினைக் கொண்டுச்சென்று ம் விளைநிலங்களில், குறிப்பாக வீடடிற்கு அருகில இரு்ின்ற, வீட்டிற்குத் ேவையான பொருட்களை் பயிரிட்டளள நிலங்களில் ூவுின்றனர். இது இந்நிலத்திறகுரிய சிறந்த எருவாகும். வ்வாு ாம்பினைத தூவுகி்ற விளைநிலததிற்ு இ்் சாம்பலினை ணதறகாக இவர்கள ‘ும்மா’ எ்று அழைக்கின்ற ஆந்ை் வருகினறன. இரவு நேரத்தல் ஆந்தைகளை ஈர்க்கின்ற நிறத்துடன் இசசாம்ல விங்குவதால் ஆநதைகள் திகளவில் சாம்பல படட இநநிலஙகளுகக வருன்றன. ஆந்தை அலறுவதை டகர்கள தீயச சகுணாக, இறபபிற்குரிய குறயீடாக கொள்கினறனர். `உடல் அஙகஙகளல் நெய் அலலது எணணெய உைததோ, மாமிச உண்டபபின்னரோ, ாலையில் குளித ின்னரோ, முகம ழுவயப் பின்னரோ வீட்ிை விடடு ெளியே செல்ல நேரும்ோது அடுப்பிலுளள சாம்பலனை நெறறியி் டடுக்கொள்கினறனர். ுறப்பாக கப்ிணியறற பெணகள வீட்டினைவிட்டு ுமபோது அடுி சாமபலையம, அடுப்பு் கரியிையும் ெற்றியில் இட்டுக்கொணடச் செலவதை இவர்கள் வழகமகக் கொணடுள்ள். ஹெரபபஸ் எனும் வைஸ் கிருமியினா் உணடாும் ‘ஆனேகச’ எனறு இவர்கள் அழைக்கின்ற ஒரு விதமான பா்கட்டியக கொப்பளஙகளால் ஆன தோ் ஒவ்வாமைக்கு ஒரு வெ்ளைத துணியினை மசிந்த நெருப்ில் உ்ள சாம்லில் தொட்டு, அச்சூடோடு உடலில் ஏற்படடரு்கும க்கொப்ளங்களின் மீது ஒற்றி ஒ்றி எக்கினறன். ாமபலைக ொணடு பறறிம் இத மரத்தததினைத தொடர்சசியாக ஐந்து முறை ெ்தவர உடலில உள்ள இந்க் கொப்பங்கள மெதுவாக மறைநத ீ்மைொள்ளும். அலோபத மருத்துவற்குககூட கடடுபபடாத இப்பாதிபபு இவரகளின இம்மறக்ு க்டுப்படுவது குறிபிடத்தகத. சடங்ியல் மறறம் வழபாட்டு நிலையில வனககோயில்களில் ங்க நேரும்போ ஙக நெரு்பிட்ட அதனைச் சுற்றி அமர்ந்து்கொண்டு இரினைக் கழிப்பது படகர்கள வழக்கமாகும். இவவாறு இடுின்ற நெருபினைப் படகரகள் ‘மநதக் கிச்சு’ எறழைக்கின்றர். ‘ம்த’ எனற டகச சொலலிறு பல் அ என்றும், க்கள் கூடும இட் என்றம் பொருள். இறப்பு நிகழுமபோதும இரவு முழுக்க ழவகாக்க, இழவ வீட்டின்முன்ப இநத ‘மந்தக் கிச்சுவினை’ இடுகின்றனர. சார்ந்தோ, வழிபா ாரநோ ‘மந்த்கிச்சு’ இடும்போது இவர்கள் ‘நேரி ொரா’ என்றழைின்ற நாவல் மரதின கடடைகளைக கொண்டு மட்டுமே ‘மநதக்கிச்ச’ இடவது இவர்ளது மரபாகும. அிலும் இதி் எரியூ்டபபடும் நாவல் ரக்ட்டைகளை மீ் வைக்கால் காலைககுள் எரதட வேண்டம், அநநெருப்பு துவா எரிநதணையம்வை நீர்த்ெளித்தோ, மண்ணை ாரி இறைத்தோ ணைக்கக்கூாது, வயனால ஊதி நெருபபை எரியவைக்கக் கூாது போனற பல பநிலைகளைப பின்பற்றுகின்றனர. இவவழக அவவிடததிற்குிய புிதததினைக் வும, வம சாரந்த புதகளில நெரப்ு் படாமல் இருப்பதற்ான எசசரகயாகவும் விளங்குவது கறிபபித்த்ாகு. ின் முனனோரகள் வசி்த புனித வீடளன ‘த்ட மனெகளில்’ இவரகளின் குலதெய்்தி்கான விழாகள் வரும்போது அங்கு ‘மந்த்கிச்சு’ இட்டு ரவு மழுவதும் அருளவா்குச சொல்லும மரார்ந்த வழககிலு இவர்கள் இந்த நாவல் மரததையே பயன்படத்துகினறனர. இரவ முழுக்க உறஙகாமல விழிததிரு்து அச்சடங்கின மடத்து இலலம் ரும்பமோது அநத ‘மநதக்கிச்சு’ இட்ட டத்திலரந் சாபலி எடு்து நெற்றயில் இடடப்பிறகே செல்லுகனறனர். ன்றும் இவர்களின் சடியல சா்ந்து ‘ந்திசசுனை’ உருவாகுபோது ரகளன் மபாரந் க்பட, இவகள் ‘ிஙகசக்கல்லு’ என்று அழைக்கின்ற ககி முிக் ல்லினை உரசியம், ‘தவ்டை’ மர்டடையினைக் கைந்தும் ெருபபினைக் கடைந்தெடுத்துப் பயன்படுததுனறனர் ஒவவொரு ஊிலும், முக்கியமான குலதெய்க் கோயில்களிம் இந்த ‘மந்தக்கிசசினை’ தற்கான தன இட அமைக்கப்ட்டிருக. இு வட்டடிவில கல்வேயப்பட்டதாகும சில ஊரளி காணப்படுகினறது. இந்த இடங்ளைக ாலகளால இவரகள மிதிப்பதி்லை. அதே நிலைய் எரிகின் நெருப்பிலும், நெருப்பு ிகபட இடத்தலும் சிறுநீரக் கழ்பையும், எச்சில உமிழ்வனையும ் பெரும் பாங்களா குதுகினறனர். இதை ‘உ கொள்ளிக உச்செ அட்டிதது பபபா’ எும இவரகளன் இறப்ுச சடஙகு சாரந்த, பாம் போகும் ாக்கொனறு விள்ககின்றது. தமாவயில் பொது மறறும் சிறபபு நிலையி மேற்கணடவாற சமலின மீு லவேறு வழகாறுகளை ரபார்நது கட்டமைததள்ள படகர்களின டஙியல் ு முக்கயமான, மரபர்நத சடஙாக அவர்களன சாமபல வையும் திருவிழா விளங்ுினறது. சாம்பல் வரையும் விழா - இந்தச் சாம்பல் ையம் சடங்கினைப் படர்கள் ‘பூதிரவ ஹப்பா’ என்று அழைக்கினறன். கடநதக் கட்டுரையில் நாம்கண்ட படர்களின் காுத் வை தொர்நது இவரகள் இச் சடஙகினை நிகழத்துகன்றனர். வீட்டின் முற்றத்தைச் சாணமிட்டு மெழுகி, அதிகாலையில வீட்டின் அடப்பிலிருந்து சசடங்கிறகென தனியாகப் புழஙின்ற ‘பூதி கு்கெ’ எனும சாமபல் எடுக்கும் ூங்ில் ூடையில் எடு்கப்பட்ட சாம்பலினைக் கொண்டு, ாலையல், பொதுவாக ீடின் மூத்த ஆணோ, இல்லையெனறால வேறு ஆணோ ம் இ்லத்தின ில் தம் மரபார்ந்த வாழ்வயலோடு இணங்கிய ல்வேறு பஙகளை ரைினறனர். சிலர் படரகளி் அளவைளுள ஒன்றா, இரும்பாலான, நான்கு ிலோ கொள்ளவுககொண்ட ‘கோக’ எனும் அளவையிலும் அடுப்புச் சாம்பினை எடுத்து ்னை நிகழ்ததுகின்றனர். வீட்டு முற்றத்தின் நான்கு முனைகளையும் ாமபலினால கட்ட வடிவில் கோடுவரைந்து இணைந்து, அத நானகு முனைகளிலும் எருமைகளில் கொம்புகளை கீ்நோக்கி வரைினறனர். பின்ர் அதறகுள் ‘ஒத்து’ (சூரியன்), ‘எெ’ (பிற), ிங்குவா (முழு நிலவு), ஏர, ‘நோகிலு’ (மாடுகளின் நக்தடி), ‘கூ’ (உழுமுன), ‘கொம்பு’ (எருமைக் ன்றுகளுக்கான மரததறி) மற்றம சில வேளாண் விளின் படஙகளை ரைின்றர். மேற்கொளளும்போது அவத பாரம்பய உடையணந்துக் கின்றனர. கால்கள ாலணிகள அணிதிலலை. இச்சடங்கிறகென வீடடின் ம சணமிு மெழுகியதுத்தொட்டே இங்குக ாலணிகளை அணிந்து யாரும் நடப்பதலலை. அதேபோல சமபல் வைநதப்பிறகும் யாரு அதை ிதித் நடப்பது டையாது. ுறபபக செரபபு அணிந்தக கால்ளுட். தவர்க முடியாத சூழலில வெறும காளால் சால் வரையா இடங்களை ிதித்து நடக்கினனர. மறநாள் ச்சாம்பலின நீர ஊற்றி நனறாக ழவிப்பிே செருபபணிநது்கொண் மமுறறததில் நடக்கன்றனர். பொதுவாகவே படர்கள் தம் ால்களில் ாலணிளை ணிவதிலலை. இன்றும் டகரளில வயத நதவரகள இவவழ்கினைப் பின்றறி வருன்னர. ஆனால இனறைய தலைமறையினரிடம் இவ்வழகக அரக ுகன்றது. இசசடங்கில் சாம்பல் வரயும்போத சமபல் ூடையிலோ, ‘கோக’ எனு அளவையிலோ உள்ள சாம்பல் ுழவதும் வழத்தெட்பதில்லை. கடைசியில் றிதளவச் சாமலினை மீதம் வைதது த இல்ல்திற்குள் கொணடுச்செ்ல ேணடும எனது இ்ளின் மரபாகும். கலைததனமையும், மரபுநிலையும மிகுந்த ந்தச் சடஙகின நோ்கமானது தம மனோர்களின ஆமகளை வரவேறறு மகழ்ச்சபபடுத்தவும், அவர்கள் பன்பறறிய மரிலையை வழுவல தா் டைப்படப்தையும ாடடதறகாகம். ரபார்ந்து கர்கள ேறொண்டுவரும் இந்தச் சாம்பல் வரையும் சடங்கானது ஒரவகையில் படகரளின் புத்தா்டாகவும் கருதப்படுின்றது. இந்நிலை ுததாண்டை வரவேற்கும விதமாவ இசசாம்ல வரைதலைப் ொருளகொள்ளல். சிலர் தம்மைக் காணவ மன்னோரகளின் ஆன்மாவை ீடிறுள் வராம் தடுப்பதறகன தற்காப்பே இநதச சாமபல், அாவு தாவரஙகளால் காபபிட்டபிறு அத்ுடன் இநதச் சாம்பல் ாப்பினையு இடின், ஆனமவாகவரும் த முனனோரளை வீட்டிற்குள வாமல் டகக இயலும் எறம் நம்புகின்றனர. ஆனால தம் முன்னோரகின மீது மீளாத அன்புக கொண்டளள பட வாழமுறையினை நக்குமபோத ம் முனனோர்களை லலததுளளே அனுதியாைக்க இடபபெு கப எனு இக்கு்தினை ஏ்றகொள்ள இயலவில்ை. அவர்ளை ரவறறு, மகிழச்சிபடுதும ிதத்தலேயே இசசடங்கு அமைநதுள்ளத. ன்றாடம் கோலமிும் வழக்கில்லாத படகர்களின் இச்சடஙு ோலமவரைதலினின்று ேபட்டு. தொனறதொடடு தம் மகிழ்ச்சியினையு், வாழகை முறையினையும தம் முனனோர்களு்கப றைசாற்றி மகிழகின்ற ுறியீடுகளாக ிகழின்றது. துணை நின்றவை – கோ.சுனில்ஜோகி, நீலகிரி பெறஙகாடு சீை படகர் இன மக்களின் மூலிகை மருத்தும், ஆய்வியல் நறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், 2012. டகரின மக்களின் மரபுசார் பண்பாட்டுப் புழங்கு பொருட்கள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பாரதியார் ல்கலைக்கழகம், 2015 திரு. கல்லா கவுடர், நேர்காணல், வயது – ௭௨, ஒசோலை, கோத்தகிரி. ஆ.இரமகிருஷ்ணன பொறங்காடு சீமை வழிபாட்டு மரபுகள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பாரதியா பல்கலைக்கழகம், 1992. -முனைவர் கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிபபேராசரியர், குகுரு பன்முகக் கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை. - suniljogheema@gmial.com

3 / 3